

สงครามครูเสด

สงครามครูเสด (อังกฤษ: Crusades; อาหรับ: الحروب الصليبية; อัลฮุรุบ อัลศอลลีบียะหฺ หรือ الحملات الصليبية อัลฮัมลาต อัลศอลลีบียะหฺ แปลว่า "สงครามไม้กางเขน") เป็นชุดสงครามรบนอกประเทศทางศาสนา ที่ถูกทำให้ศักดิ์สิทธิ์โดย สมเด็จพระสันตะปาปาเออร์บันที่ 2 และ ศาสนจักรคาทอลิก มีเป้าหมายที่แถลงไว้เพื่อฟื้นฟูการเข้าถึงที่ศักดิ์สิทธิ์ในและใกล้ เยรูซาเล็ม ของคริสเตียน เยรูซาเล็มเป็นนครศักดิ์สิทธิ์และสัญลักษณ์ของ ศาสนาเอบราฮัม หลักทั้งสาม (ศาสนาฮินดู ศาสนาคริสต์ และ ศาสนาอิสลาม) <ref name=Esposito>Esposito *What Everyone Needs to Know about Islam*</ref> ภูมิภาคหลังสงครามครูเสดเกิดเมื่อ เซลจุกเติร์ก มีชัยชนะอย่างเด็ดขาดเหนือกองทัพ ไบแซนไทน์ เมื่อ ค.ศ. 1071 และตัดการเข้าถึงเยรูซาเล็มของคริสเตียน

จักรพรรดิไบแซนไทน์ อเล็กซิสที่ 1 ทรงเกรงว่า เอเชียไมเนอร์ ทั้งหมดจะถูกบุกรุก พระองค์จึงทรงเรียกร้องผู้นำคริสเตียนตะวันตกและสันตะปาปาให้มาช่วยเหลือกรุง คอนสแตนติโนเปิล โดยไปจาริกแสวงบุญหรือสงครามศาสนาเพื่อปลดปล่อยเยรูซาเล็มจากการปกครองของมุสลิม <ref name=Esposito87>Esposito *What Everyone Needs to Know About Islam* p. 87</ref> อีกสาเหตุหนึ่งเป็นเพราะการทำลายล้างสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของคริสเตียนเป็นจำนวนมากและ การเบียดเบียนคริสต์ศาสนิกชน ภายใต้ อัล-ฮาคิม กะหลิปราชวงศ์ฟาติมียะห์

นักรบครูเสดประกอบด้วยหน่วยทหารแห่งโรมันคาทอลิกจากทั่วยุโรปตะวันตก และไม่อยู่ภายใต้อำนาจบังคับบัญชาารวม สงครามครูเสดชุดหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่พุ่งเป้าต่อมุสลิมใน เลแวนต์ (Levant) เกิดขึ้นระหว่าง ค.ศ. 1095 ถึง 1291 นักประวัติศาสตร์ให้ตัวเลขสงครามครูเสดก่อนหน้านั้นอีกมาก หลังมีความสำเร็จในช่วงแรกอยู่บ้าง สงครามครูเสดช่วงหลังกลับล้มเหลว และนักรบครูเสดถูกบังคับให้กลับบ้าน ทหารหลายแสนคนกลายเป็นนักรบครูเสดโดยการกล่าวปฏิญาณ <ref name=Asbridge1>Asbridge *Crusades* p. 1</ref> สมเด็จพระสันตะปาปาให้การไถ่บาปบริบูรณ์ (plenary indulgence) แก่ทหารเหล่านั้น สัญลักษณ์ของนักรบเหล่านี้ คือ กางเขน คำว่า "ครูเสด" มาจากภาษาฝรั่งเศส หมายถึง การยกกางเขนขึ้น ทหารจำนวนมากมาจากฝรั่งเศสและเรียกตนเองว่า "แฟรงก์" ซึ่งกลายเป็นคำสาปแช่งที่มุสลิมใช้ <ref name=Asbridge6>Asbridge *Crusades* p. 6</ref>

คำว่า "ครูเสด" ยังใช้อธิบายการทัพที่มีเหตุจูงใจทางศาสนาที่ดำเนินระหว่าง ค.ศ. 1100 และ 1600 ในดินแดนนอกเหนือไปจากเลแวนต์ โดยมักเป็นสงครามกับพวก นอกรีต และประชาชนภายใต้การห้าม บัพพาทนียกรรม (excommunication) ด้วยเหตุผลด้านศาสนา เศรษฐกิจและการเมืองผสมกัน การแข่งขันกันระหว่างคริสเตียนและมุสลิมยังนำไปสู่พันธบัตรระหว่างกลุ่มแยกศาสนาต่อคู่แข่งของตน เช่นคริสเตียนเป็นพันธมิตรกับ รัสเซีย ต่อต้าน ออตโตมัน ที่นับถืออิสลามระหว่างสงครามครูเสดครั้งที่ห้า

สงครามครูเสดส่งผลกระทบใหญ่หลวงทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมต่อยุโรป ตะวันตก มันส่งผลให้จักรวรรดิไบแซนไทน์ที่นับถือคริสต์อ่อนแอลงมาก และเสียให้แก่เติร์ก มุสลิมในอีกหลายศตวรรษต่อมา เรกองกิสตา สงครามอันยาวนานในคาบสมุทรไอบีเรีย ซึ่ง กำลังคริสเตียนพิชิตคาบสมุทรคืนจากมุสลิม มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสงครามครูเสด

สงครามครูเสดแต่ละครั้ง

มีสงครามครูเสดเกิดขึ้นหลายครั้ง แต่ครั้งที่สำคัญที่ใหญ่ที่สุดเกิดขึ้นระหว่างศตวรรษที่ 11 ถึง 13 ซึ่งมีสงครามใหญ่ๆเกิดขึ้นถึง 9 ครั้งในมหาสงครามครั้งนี้และยังมีสงครามย่อยๆเกิด อีกหลายครั้งในระหว่างนั้น สงครามบางครั้งก็เกิดขึ้นภายในยุโรปเอง เช่น ที่สเปน และมีสงคราม ย่อยๆเกิดขึ้นตลอดศตวรรษที่ 16 จนถึงยุคเรอเนสซองซ์ และการปฏิรูปศาสนา

สงครามครูเสดครั้งที่ 1 ค.ศ. 1095-1101

ดูบทความหลักที่ [สงครามครูเสดครั้งที่ 1](#)

สมเด็จพระสันตะปาปาเออร์บันที่ 2 ในสภาแห่ง เคลียมอนท์ประกาศให้แย่งชิงแดนศักดิ์สิทธิ์คืน

เริ่มต้นเมื่อปี 1095 โดยสมเด็จพระสันตะปาปาเออร์บันที่ 2 (Urban II) แห่งกรุง โรม รวบรวมกองทัพชาวคริสต์ไปยังกรุงเยรูซาเลม ช่วงแรกกองทัพของปีเตอร์ นักพรต (Peter the Hermit) นำล่องหน้ากองทัพใหญ่ ไปก่อน ส่วนกองทัพหลักมีประมาณ 50,000 คนซึ่งส่วนใหญ่มาจากประเทศฝรั่งเศส นำโดย โรเบิร์ต เคอร์โทส ดยุกแห่งนอร์ม็องดี โอรสของ สมเด็จพระเจ้าวิลเลียมที่ 1 แห่งอังกฤษ

ในที่สุดเมื่อปี 1099 กองทัพก็เดินทาง จากแอนติออกมาถึงกำแพงเมือง และยึดฐานที่มั่นใกล้กำแพงเข้าปิดล้อมเยรูซาเลมไว้ กองกำลังมุสลิมที่ได้รับการขนานนามว่า ซาระเซ็น ได้ต่อสู้ด้วยความเข้มแข็ง ทว่า ท้ายที่สุดนักรบครูเสดก็บุกฝ่าเข้าไป และฆ่าล้างทุกคนที่ไม่ใช่ชาวคริสต์ กระทั่งชาวมุสลิม ในเมืองหรือชาวยิวในสถานที่ทางศาสนาก็ล้วนถูกฆ่าจนหมด เหลือเพียงผู้ปกครองเดิมใน ขณะนั้นซึ่งได้รับอนุญาตให้ออกไปได้ แต่ทว่าชาวการบนั้นไม่อาจไปถึงพระสันตะปาปา เนื่องจากพระองค์สิ้นพระชนม์ในอีกไม่กี่วันถัดมา

ผู้นำเหล่านักรบศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับเลือกคือ ก๊อดฟรีย์ แห่ง บูวียง ซึ่งอยู่ในตำแหน่ง นานหนึ่งปีจึงเสียชีวิต เดือนกรกฎาคมปี 1100 บอลด์วิน จากเอเดสซาจึงขึ้นสืบเป็น กษัตริย์ พระองค์อภิเษกกับเจ้าหญิงอาร์เมเนีย แต่ไร้รัชทายาท พระองค์สวรรคตในปี 1118 ผู้เป็นราชนัดตานามบอลด์วิน จึงครองราชย์เป็นกษัตริย์บอลด์วินที่ 2 แห่งอาณาจักร ศักดิ์สิทธิ์ มีราชบิดา 3 พระองค์ และที่น่าสนใจคือครั้งนี้บัลลังก์สืบทอดทางธิดาองค์ใด หรือมเหสี และพระสวามีจะครองราชย์แทนกษัตริย์องค์ก่อน

U.TRAVEL VACATIONS. license : 11/07022
579 Suktawadi Road, Bangkok, Rasburana, Bangkok 10140
Tel. 02-428 2114 Fax. 02-428 2125 Email : u.travel@hotmail.com
Website ; <https://www.utravel.in.th>

สงครามครูเสดมีสาเหตุหลักมาจากความแตกต่างทางความเชื่อในศาสนาแต่ละศาสนา จนทำให้ไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งผู้เริ่มต้นคือชาวมุสลิมต้องการครอบครองดินแดนศักดิ์สิทธิ์ คือ กรุงเยรูซาเลม นอกจากนั้นเหตุผลทางการเมืองก็เป็นอีกสาเหตุของสงครามด้วย เพราะในสมัยนั้นเศรษฐกิจในยุโรปตกต่ำ บีบี้อปผู้นำศาสนาในโรมันคาทอลิกเรื่องอำนาจมาก และมีอำนาจเหนือกษัตริย์ และครอบครองทรัพย์สินมหาศาล ขนาดมีความเชื่อในตอนนั้นว่า ถ้าเป็นไปได้พ่อแม่ทุกคนอยากให้บุตรชายของตนเป็นนักบวชเพื่อจะเป็นบิชอป หรือบิชอป ผู้นำศาสนา

สงครามครูเสดได้คร่าชีวิตและทรัพย์สินของมนุษย์ชาติอย่างมากมายมหาศาล เพราะบิชอปอ้างว่าเขาสามารถล้างบาปให้กับนักบวชครูเสดได้ และอนุญาตให้ปล้น ฆ่า ยึดทรัพย์สินพวกนอกศาสนาได้ ซึ่งหลักการนี้ไม่มีในพระคัมภีร์ไบเบิล อีกทั้งขุนนางในสมัยนั้นต้องการยึดทรัพย์สินของพวกยิวที่ร่ำรวย และต้องการมีอิทธิพลในยุโรปไปจนถึงตะวันออกกลางจึงใช้ข้ออ้างของศาสนามาอ้างในการทำสงครามครั้งนี้

ผลของสงครามครูเสดนี้ฆ่าคนไปจำนวนมากมายนับจากยิวในยุโรปไปจนถึงยิวในเยรูซาเลม และทำให้ชาวมุสลิมและคริสเตียนบาดหมางกันทั้งๆที่ก่อนหน้านี้ทั้งสองศาสนาแม้ทั้งสองจะมีความต่างกันแต่สามารถอยู่ร่วมกันได้ในดินแดนแถบนั้น และสงครามครูเสดทำให้ความขัดแย้งเหล่านั้นยังคงหลงเหลือมาจนถึงปัจจุบัน

แต่ผลของสงครามครูเสดนั้น ทำให้ยุโรปเกิดความเปลี่ยนแปลงไปมากมาย ทำให้เกิดการติดต่อระหว่าง โลกตะวันตกและตะวันออก ในรูปแบบการทำการค้า ซึ่งเรียกว่า ยุคปฏิรูปการค้า และ ทำให้เกิดยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ การก่อสร้างสถาปัตยกรรมที่รวมกันของสองศาสนา ตลอดจนความรู้ การศึกษาขึ้นมาด้วย

สงครามครูเสดครั้งที่ 2 (1147–1149)

ดูบทความหลักที่ [สงครามครูเสดครั้งที่ 2](#)

ลัทธิศักดินา (Feudalism) ที่พวกครูเสดนำมาใช้ในเอเชียไมเนอร์ (Asia Minor) นี้ได้ระบาดในหมู่พวกมุสลิมเช่นกัน พวกมุสลิมชนชาติต่าง ๆ ในตะวันออกกลางต่างก็แก่งแย่งถืออำนาจกัน แดกออกเป็นหลายนคร

อิมาดุดดีน ซังกี (Imaduddin Zangi) ผู้เป็นบุตรคนหนึ่งของ อัก สุนกูร อัลฮาญิบ ซึ่งเป็นเจ้าเมืองฮะลั็บ หรืออเลปโป (ภาษาละติน: Aleppo) ภายใต้อาณาจักรของ **มุลิกซ่าน** ใน ค.ศ. 1127 ได้เป็นอะดาเบก (เจ้านคร) แห่งโมสูล และต่อมา 1128 ก็ได้รวบรวมอเลปโปเข้าอยู่ใต้อำนาจของตน โดยเข้าข้างกษัตริย์แห่งสัลญุก ซึ่งกำลังแย่งชิงเขตแดนต่าง ๆ ของอาณาจักรอับบาซียะฮ์ ในปี ค.ศ. 1135 เขาพยายามตีนครดามัสกัส เมื่อรวบรวมให้อยู่ใต้อำนาจ แต่ก็ไม่สำเร็จ ระหว่างทางที่ถอยทัพกลับไปอเลปโป ก็ได้เข้าตีนครฮิมส เพื่อยึดมาเป็นของตน แต่ก็ไม่สำเร็จ สองปีต่อมา ซังกีย้ายกลับมาตีนครฮิมสอีกครั้ง แต่ก็ไม่สำเร็จอีกเช่นกัน ทางนครดามัสกัสเมื่อกลัวว่าซังกีจะยกทัพมาประชิดเมืองอีกครั้ง ก็ได้ผูกสัมพันธ์ไมตรีกับอาณาจักรเยรูซาเลมของพวกครูเสด

U.TRAVEL VACATIONS. license : 11/07022
579 Suksewasdi Road, Bangpakok, Rasburana, Bangkok 10140
Tel. 02-428 2114 Fax. 02-428 2125 Email : u.travel@hotmail.com
Website ; <https://www.utravel.in.th>

ซึ่งก็ยกทัพไปตีพวกครูเสด จนเกิดปะทะกันที่บาร์ริน ฟุล์ก เจ้าราชอาณาจักรเยรูซาเลมพ่ายแพ้ พวกกองทัพที่รอดตายหนีออกจากนครเยรูซาเลม ซึ่งก็ได้ผูกสัมพันธ์ไมตรีกับนครดามัสกัส เมื่อเห็นว่าตนไม่มีความสามารถที่จะเอาชนะได้ ประกอบกับได้ข่าวว่า จักรพรรดิยอห์น คอมเนนุส (John Comnenus) ได้ยึดเอานครอันติออก ที่พวกครูเสดปกครองอยู่นั้น เข้ามาอยู่ในอาณาจักรไบแซนไทน์ และได้ส่งกองทัพมาประชิดเมืองอเลปโปของตน

พวกครูเสดที่ส่งมาโดยจักรพรรดิยอห์น คอมเนนุส (John Comnenus) พวกนี้ยึดเมืองบูซาอะ (Buzaa) ได้ฆ่าพวกผู้ชายทั้งหมดแล้วกวาดต้อนผู้หญิงและเด็กไปเป็นทาส

แม้ซึ่งก็จะวางแผนการเพื่อยึดนครดามัสกัสอีกในเวลาต่อมา ถึงขั้นกับสมรสกับนางซุมรูด มารดาเจ้านคร ด้วยการยกเมืองฮิมสเป็นสินสอด และต่อมาเจ้านครก็ถูกลอบสังหาร ซึ่งก็ก็ไม่อาจจะยึดเอานครดามัสกัสเป็นของตนได้ เวลาต่อมา นครดามัสกัสก็กลับไปรื้อฟื้นความสัมพันธ์กับพวกครูเสดอีกครั้ง และได้ร่วมกันโจมตีกองทัพของซึ่งก็ที่บ้านียาส

ซึ่งก็ได้ยกทัพเข้าตีนครเอเดสสาที่อยู่ภายใต้พวกครูเสดแตกเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม ค.ศ. 1114 จุดนี้เป็นจุดเริ่มต้นของสงครามครูเสดครั้งที่ 2

ซึ่งจึงถูกทาสรับใช้ของตน ซึ่งเป็นชาวแฟรงก์ ลอบสังหารเมื่อวันที่ 5 ราชินีอุซซาเนีย 541 ตรงกับวันที่ 14 กันยายน 1146 ซึ่งจึงมีบุตร 4 คน ล้วนเป็นคนมีความสามารถทั้งสิ้น ในระหว่างความยุ่งยากนี้พวกคริสตในเมืองเอเดสสา คิดกบฏฆ่าทหารมุสลิมที่รักษาเมืองและได้รับความช่วยเหลือจากพวกแฟรงก์ ภายใต้การนำของโยสเซลลิน (Joscellin) ยึดเมืองเอเดสสาได้ แต่บุตรสองคนของซึ่งจึง ชื่อ นูรุดดิน มะฮมูด (ฝรั่งเรียก Noradius) ตีเมืองเอเดสสากลับคืนมาได้ พวกที่กบฏและทหารแฟรงก์ถูกฆ่า พวกอาร์มีเนียนที่เป็นต้นคิดกบฏถูกเนรเทศ และนูรุดดินสั่งให้รื้อกำแพงเมือง ผู้คนต่างหนีออกจากเมืองจนเมืองเอเดสสากลายเป็นเมืองร้าง

การสูญเสียเมืองเอเดสสาเป็นครั้งที่ 2 นี้ ได้ก่อให้เกิดการโศกนาฏิกานานใหญ่ในยุโรป นักบุญเซนต์เบอร์นาร์ด (Bernard Clairvaux) ซึ่งฉลาดในการพูดและได้ฉายาว่า ปีเตอร์นักพรตคนที่สอง ได้เที่ยวเทศนาปลุกใจนักรบ ให้ร่วมกันป้องกันสถานกำเนิดแห่งศาสนาคริสต์ เหตุนี้ทำให้พวกคริสเตียนตกใจกลัวยิ่งนักว่า พวกสัลญุกตรก็จะยกทัพมาตียุโรป และตนจะไม่ได้เป็นเจ้าของศาสนสถานในปาเลสไตน์อีก การปลุกใจครั้งนี้ไม่ไร้ใจแต่เพียงขุนนาง อัศวินและสามัญชน ซึ่งเป็นส่วนในสงครามครูเสดครั้งแรกเท่านั้น พวกกษัตริย์ต่าง ๆ ก็พลอยนิยมไปด้วย พระเจ้าหลุยส์ที่ 7 แห่งฝรั่งเศสได้ถือเอาสงครามครูเสดเป็นเครื่องเบี่ยงบายการกระทำอันโหดร้าย ต่อพลเมืองบางพวกที่เป็นกบฏต่อพระองค์ กษัตริย์คอนราดที่ 3 แห่งเยอรมันเข้าร่วมทัพด้วย เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นใน ค.ศ. 1147 ข้าง[พระเจ้าหลุยส์ที่ 7 แห่งฝรั่งเศส](#) มีพระมเหสีร่วมไปในกองทัพด้วย ชื่ออีเลนอร์ (Eleanor of Guienne มเหสีคนนี้ต่อมาไปสมรสกับพระเจ้าเฮนรีที่ 2 ของอังกฤษ) การที่ราชินีเข้าร่วมกองทัพด้วยทำให้ผู้หญิงฝรั่งเศสอีกจำนวนมากอาสาเข้ากองทัพครูเสด ซึ่งคราวนั้นมีพลประมาณ 900,000 คน พวกฝรั่งเศสได้กระทำชู้กับหญิงในกองทัพอย่างเปิดเผย กองทัพของสองกษัตริย์ได้รับการต่อต้านและเสียหายอย่างหนัก

U.TRAVEL VACATIONS. license : 11/07022
579 Sukswasdi Road, Bangkok, Rasburana, Bangkok 10140
Tel. 02-428 2114 Fax. 02-428 2125 Email : u.travel@hotmail.com
Website ; <https://www.utravel.in.th>

ส่วนหนึ่งกองทัพของกษัตริย์คอนราดถูกทำลายที่เมืองลาซีกียะหุ (ภาษาละติน: Laodicea หรือ Latakia) ส่วนกองทัพของพระเจ้าหลุยส์ที่ 7 ที่ยกมาทางทะเลก็ถูกโจมตียับเยินโดยเฉพาะที่เมืองก๊อดมุส (Babadagh ปัจจุบันในตุรกี ภาษาละติน: Cadmus) อย่างไรก็ตามเนื่องจากพวกครูเสดมีกำลังพลมาก จึงเหลือรอดมาถึงเมืองอันติออก ซึ่งเวลานั้นพวกขุนนางและอัศวินจำนวนมากพักอยู่ในเมืองอันติออก ซึ่งเวลานั้นเรย์มอนด์ ผู้เป็นลุงของราชินีอีเลเนอร์ เป็นผู้ปกครองเวลานั้น พวกขุนนางและอัศวินจำนวนมากพักอยู่ในเมืองอันติออกเช่น เคาน์เตสแห่งบลูส (Countess of Blois) เคาน์เตสแห่งรูสซี (Countess of Roussi) ดัชเชสแห่งบูยยอง (Duchess of Bouillon), Sybille แห่งฟแลนเดอร์ส และสตรีของผู้สูงศักดิ์อื่น ๆ อีก แต่จอมราชินีของพวกเขา คือมเหสีของพระเจ้าหลุยส์ที่ 7 เมื่อพักผ่อนและสนุกสนานกับพวกผู้หญิงเพียงพอแล้ว พวกครูเสดก็ยกทัพเข้าล้อมเมืองดามัสกัส แต่ไม่สำเร็จ เพราะนุรุดดีน และสี่ยุดดีน อัลซอซี บุตรทั้งสองของซังกี ได้ยกทัพมาช่วย ทั้งกษัตริย์คอนราดแห่งเยอรมนีและพระเจ้าหลุยส์ที่ 7 แห่งฝรั่งเศสได้เลิกทัพกลับยุโรป พวกครูเสดต้องล่าทัพกลับบ้านเมืองด้วยความผิดหวังและสูญเสียอย่างหนัก

ส่วนพวกครูเสดที่มาจากพวกยุโรปเหนือ ก็ได้เคลื่อนทัพจนถึงโปรตุเกส แล้วได้ร่วมมือกับกษัตริย์อัลฟอนโซ เพื่อโจมตีนครลิสบอน และขับไล่พวกมุสลิมออกจากนครนี้ในปี 1147

กองทัพครูเสดจากเยอรมันได้เข้าไปโจมตีพวกสลาล์ที่อยู่รอบอาณาเขตอาณาจักรเยอรมัน

สงครามครูเสดครั้งที่ 3 (1187–1192)

ดูบทความหลักที่ [สงครามครูเสดครั้งที่ 3](#)

[ศอลาสุดดีน อัลอัยยูบีย์](#) ได้ตีเอานครเยรูซาเลมกลับคืนมาเป็นของพวกมุสลิมอีกครั้งในปี 1187

เมื่อศอลาสุดดีนได้ข่าวพวกแฟรงก์ยกทัพมา จึงประชุมนายทัพโดยให้ความเห็นว่า จะโจมตีพวกนี้ขณะเดินทางอยู่ แต่พวกนายพลว่าให้ตีเมื่อมาถึงขานเมืองอักกะ (Acre) พวกครูเสดได้ตั้งทัพล้อมเมืองนี้ไว้ และปีกข้างหนึ่งจดยุทธวิธี ทำให้สามารถรับเสบียงจากยุโรปได้สะดวก ถ้าศอลาสุดดีนได้เริ่มโจมตีพวกนี้ขณะเดินทาง ก็คงไม่ประสบสถานะคับขันเช่นนี้ พวกครูเสดจากเมืองใกล้ ๆ ก็ยกทัพมาช่วย และในวันที่ 1 พฤษภาคม 1189 (14 กันยายน 1189) ศอลาสุดดีนได้เริ่มโจมตีพวกครูเสด หลานชายของท่านคนหนึ่งชื่อ ตะกียุดดีน ได้แสดงความกล้าหาญมากในการรบ ตอนนั้นทหารศอลาสุดดีนมีกำลังน้อยกว่าพวกครูเสดมาก เพราะต้องกระจายกำลังป้องกันเมืองหน้าด่านต่าง ๆ เช่นที่ยืนยันเขตแดนติดเมืองตริโปลี, เอเดสซา, อันติออก อเล็กซานเดรีย ฯลฯ ในรอบนอกเมืองอักกานั้น พวกครูเสดถูกฆ่าราว 10,000 คน ได้เกิดโรคระบาดขึ้นเพราะด้วยศพทหารเหล่านี้ เนื่องจากติดพันอยู่การสงครามไม่สามารถรักษาที่รบให้สะอาดได้ ศอลาสุดดีนเองได้รับโรคระบาดนี้ด้วย

แพทย์แนะนำให้ถอนทหารและได้ยกทัพไปตั้งมั่นอยู่ที่ อัลคอรุบะหุ พวกครูเสดจึงยกทัพเข้าเมืองอั๊กกาและเริ่มขุดคูรอบตัวเมือง

ศอลาสุดดินได้มีหนังสือไปยังสุลฏอนของมอริสโคให้ยกทัพมาสมทบช่วยแต่พวกนี้ได้ปฏิเสธ ในฤดูใบไม้ผลิศอลาสุดดินได้ยกทัพมาโจมตีเมืองอั๊กกาอีก พวกครูเสดได้เสริมกำลังมั่นและสร้างหอคอยหลายแห่ง แต่ทั้งหมดถูกกองทัพศอลาสุดดินยิงด้วยด้วยลูกไฟ เกิดไฟไหม้ทำลายหมด ตอนนี้นำกำลังสมทบจากอียิปต์มาถึงทางเรือและกำลังการรบจากที่อื่นมาด้วย พวกแฟรงก์เสียกำลังการรบทางแก่อียิปต์อย่างยับเยิน พวกครูเสดถูกฆ่าและเสียกำลังทัพมาก แต่ในปลายเดือนกรกฎาคม 1190 เคานต์เฮนรี่แห่งแชมเปญูผู้มีสายสัมพันธ์กับพระเจ้าแผ่นดินฝรั่งเศสได้ยกทัพหนุนมาถึง ศอลาสุดดินได้ถอยทัพไปตั้งมั่นที่อัลคอรุบะหุอีก ได้ทิ้งกองทหารย่อย ๆ ไว้ ซึ่งได้ต่อสู้พวกครูเสดอย่างกล้าหาญ ตอนนีพวกครูเสดไม่สามารถตีหน้าได้ จึงจดหมายไปยังโอบิชอบให้จัดทัพหนุนมาช่วย พวกคริสเตียนได้หลังไหลกลับมาสมทบพวกครูเสดอีกครั้ง เพราะถือว่าการรบ"พวกนอกศาสนา"ครั้งนี้ทำให้ตนถูกเว้นบาปกรรมทั้งหมดและได้ขึ้นสวรรค์ ศอลาสุดดินจัดทัพรับมือพวกนี้อย่างเต็มที่ ให้ลูกชายของตนชื่อ อะลีย์ อุซมาน และขอซี อยู่กลางทัพ ส่วนปีกทางขวาให้น้องชายชื่อสัยฟุดดินเป็นแม่ทัพ ทางซ้ายให้เจ้านครต่าง ๆ คุม แต่ในวันประจัญบานกันนั้นตัวศอลาสุดดินเองป่วย จึงได้เฝ้าดูการสู้รบจากยอดเขาแห่งหนึ่ง พวกครูเสดถูกตีฟ่ายตกทะเลได้รับความเสียหายอย่างหนัก พวกนี้เริ่มขาดแคลนอาหารและโดยที่ฤดูหนาวย่างเข้ามาจึงพักการรบ

เมื่อถึงต้นฤดูใบไม้ผลิ คือเดือนเมษายน 1191 พวกครูเสดได้รับทัพหนุนเพิ่มขึ้นอีก โดยพระเจ้าแผ่นดินฝรั่งเศสได้ยกทัพมา พร้อมกับนั้นพระเจ้าริชาร์ดใจสิงห์แห่งอังกฤษก็ยกทัพมาอีกด้วย มีเรือรบมา 20 ลำ เต็มไปด้วยทหารและกระสุน กำลังหนุนของศอลาสุดดินมาไม่พร้อม ทหารมุสลิมในเมืองอั๊กกามีกำลังน้อยกว่าจึงขอยอมแพ้พวกครูเสด โดยแม่ทัพมุสลิมมีคนหนึ่งชื่อ มัชดูบ ผู้คุมกำลังป้องกันอั๊กกาได้อุทธรต่อพระเจ้าแผ่นดินฝรั่งเศสแต่ถูกปฏิเสธเว้นแต่ พวกมุสลิมจะยอมยกเมืองเยรูซาเลมให้ พวกมุสลิมจึงกลับสู้รบอีกจนสุดชีวิต ขณะการล้อมเมืองและการสู้รบอยู่เป็นเช่นนี้ได้เกิดโรคระบาดเกิดขึ้น ในที่สุดมีเงื่อนไขว่า พวกมุสลิมจะต้องคืนไม้กางเขน(ดั้งเดิมสมัยพระเยซู) และต้องเสียค่าปรับเป็นทอง 200,000 แห่ง แต่เนื่องจากต้องเสียเวลาหาทองจำนวนเท่านี้ กษัตริย์ริชาร์ดใจสิงห์แห่งอังกฤษ ผู้ที่นักประวัติศาสตร์เคยยกย่องและชื่นชมกันนั้นได้จับทหารมุสลิมจำนวน 27,000 คน ออกจากเมืองและสับต่อหน้าต่อตาคนทั้งหลาย เมืองอั๊กกาตกอยู่ในมือพวกครูเสดที่บ้าศาสนาเหล่านี้ ส่วนทัพศอลาสุดดินต้องถอยทัพไปตั้งที่อื่น เพราะกำลังน้อยกว่าและกำลังหนุนไม่มีพอ ตอนหนึ่งมีเรือจากอียิปต์ล่าเสี้ยวเสบียงมาช่วย แต่เกือบถูกครูเสดยึดได้ นายเรือจึงสั่งให้จมเรือพร้อมทั้งคนในเรือทั้งหมด

กองทัพครูเสดภายใต้การนำของพระเจ้าริชาร์ดใจสิงห์ได้บุกไปยังอัสค็อลาน (ภาษาละติน: Ascalon) ศอลาสุดดินได้ยกกองทัพไปยืนไว้ได้มีการรบกันอย่างกล้าหาญถึง 11 ครั้ง ในการรบที่อัสสุฟ ศอลาสุดดินเสียทหารราว

8,000 คน ซึ่งเป็นทหารชั้นดีและพวกกล้าตาย เมื่อเห็นว่าอ่อนกำลังป้องกันปาเลสไตน์ไม่ได้ จึงยกทัพไปยังอัสซีเรีย อพยพผู้คนออกหมดแล้วรี้ออาคารทิ้ง เมื่อพระเจ้าริชาร์ดมาถึง ก็เห็นแต่เมืองร้าง จึงทำสัญญาสงบศึกด้วย โดยได้ส่งทหารไปพบน้องชายศอลาสตุตินชื่อ สัยฟุดดิน (ภาษาละติน: Saphadin) ทั้งสองได้พบกัน ลูกของเจ้านครครุเสตคนหนึ่งเป็นลาม พระเจ้าริชาร์ดจึงให้บอกความประสงค์ที่อยากให้ทำสัญญาสงบศึก พร้อมทั้งบอกเงื่อนไขด้วย ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ฝ่ายมุสลิมยอมรับไม่ได้ การพบกันครั้งนั้นไม่ได้ผล

ฝ่ายมาร์ควิสแห่งมงเฟอรั๊ดผู้ร่วมมาในกองทัพด้วยเห็นว่าการทำสัญญาโอ้อ่อย จึงส่งสารถึงศอลาสตุติน โดยระบุเงื่อนไขบางอย่าง แต่สัญญานี้ไม่เป็นผลเช่นกัน ต่อมาพระเจ้าริชาร์ดขอพบศอลาสตุตินและเจรจาเรื่องสัญญาสงบศึกอีก โดยเสนอเงื่อนไขว่า พวกครุเสตต้องมีสิทธิครอบครองเมืองต่าง ๆ ที่ได้ตีไว้ และฝ่ายมุสลิมต้องคืนเยรูซาเลมให้พวกครุเสต พร้อมกับไม้กางเขนที่ทำด้วยไม้ ซึ่งพวกเขาเชื่อว่าเป็นไม้ที่พระเยซูถูกพวกยิวตรึงทรมานด้วย ศอลาสตุตินปฏิเสธที่จะยกเมืองเยรูซาเลมให้พวกครุเสต แต่ยอมในเรื่องให้เอาไม้กางเขนที่กล่าวในเงื่อนไขที่ว่า พวกครุเสตต้องปฏิบัติตามสัญญาของตนอย่างเคร่งครัด การเจรจาก็ไม่เป็นผลอีกเช่นกัน พระเจ้าริชาร์ดจึงหันไปเจรจากับสัยฟุดดินใหม่โดยให้ความเห็นว่าการเจรจานี้ จะเป็นผลบังคับเมื่อศอลาสตุตินยินยอมด้วยในปีปลาย เงื่อนไขมีว่า

1. กษัตริย์ริชาร์ดยินดียกน้องสาวของเขาผู้เป็นแม่หม้าย(แต่เดิมเป็นมเหสีของกษัตริย์ครองเกาะซิซิลี)ให้แก่สัยฟุดดิน(น้องชายศอลาสตุติน)
2. ของหมั้นในการสมรสนี้คือ กษัตริย์ริชาร์ดจะยกเมืองทั้งหมดที่พระองค์ตีได้ ตามชายทะเลให้น้องสาวของตน และศอลาสตุตินก็ต้องยกเมืองต่าง ๆ ที่ยึดได้ให้ น้องชายเป็นการทำขวัญเช่นกัน
3. ให้ถือเมืองเยรูซาเลมเป็นเมืองกลาง ยกให้แก่คูบัวสาวนี้ และศาสนิกของทั้งสองฝ่ายมีสิทธิ์ที่จะไปมาพำนัก อยู่ในเมืองนี้อย่างเสรี บ้านเมืองและอาคารทางศาสนาที่ปรักหักพัง ต่างช่วยกันซ่อมแซม

ศอลาสตุตินยอมตามเงื่อนไขนี้ แต่สัญญาก็ไม่เป็นผลอีก เพราะพวกพระในศาสนาคริสต์ไม่ยอมให้พวกคริสเตียนยกลูกสาว, น้องสาว หรือผู้หญิงฝ่ายตนไปแต่งงานกับมุสลิมผู้ที่พวกเขาถือว่าเป็น"พวกนอกศาสนา" พวกบาทหลวงได้ชุมนุมกันที่จะขับพระเจ้าริชาร์ดออกจากศาสนาคริสต์ให้ตกเป็นคนนอกศาสนาไปด้วย และได้ขู่เชิญน้องสาวของพระองค์ต่าง ๆ นานา

กษัตริย์ริชาร์ดจึงได้เข้าพบสัยฟุดดินอีก ขอให้เปลี่ยนจากการนับถืออิสลามมาเป็นคริสเตียน แต่สัยฟุดดินปฏิเสธ ในขณะที่เดียวกันกษัตริย์ริชาร์ดเกิดการรำคาญการแทรกแซงของมาร์ควิสแห่งมงเฟอรั๊ด จึงจ้างให้ชาวพื้นเมืองลอบฆ่า เมื่อเรื่องมาถึงเช่นนี้ กษัตริย์ริชาร์ดก็ท้อใจอยากยกทัพกลับบ้าน เพราะตีเอาเยรูซาเลมไม่ได้ ได้เสนอเงื่อนไขที่จะทำสัญญาสงบศึกกับศอลาสตุตินไม่ยอมต่อเงื่อนไขบางข้อ เพราะบางเมืองที่กล่าวนั้นมีความสำคัญต่อการป้องกันอาณาจักรอย่างยิ่ง ไม่สามารถปล่อยให้หลุดมือไปได้ แต่ความพยายามของนักรบทั้งสองนี้ยังคงมีต่อไป จนในที่สุดเมื่อวันที่ 22

ชะอุบน 588 (2 กันยายน 1192) ทั้งสองฝ่ายได้ทำสัญญาสงบศึกเป็นการถาวรและกษัตริย์ริชาร์ดได้ยกทัพกลับบ้านเมือง เขายกทัพผ่านทางตะวันออกของยุโรปโดยปลอมตัว แต่กลับถูกพวกเป็นคริสเตียนจับไว้ได้คุมขังไว้ ทางอังกฤษต้องส่งเงินจำนวนมากเพื่อไถ่ตัวเขา

สงครามครูเสดครั้งที่ 3 ก็ยุติลงเพียงนี้ ดัวการสูญเสียชีวิตมนุษย์นับแสน ผู้คนนับล้านไร้ที่อยู่ บ้านเมืองถูกทำลาย หลังจากนั้นศอลาสตุตินได้ยกทหารกองเล็ก ๆ ไปตรวจตามเมืองชายฝั่ง และซ่อมแซมสถานที่ต่าง ๆ และได้กลับมาพักที่ดามัสกัสพร้อมครอบครัว จนกระทั่งถึงแก่ความตาย เมื่อวันที่ 27 คอฟิร 589 (4 มีนาคม 1193) มีอายุเพียง 55 ปี